

บันทึกบทสื่ กัตัญญุกตเวที-สุดยอดของคนดี

“ ท ด แ ท น พ ร ะ คุ ณ ค รุ ”

หลังจากหลวงพ่อ
วัดปากน้ำมรณภาพวันที่ ๓ ก.พ. ๒๕๐๒ คุณยายได้
มาอยู่บ้านหลังเล็กข้างโรงครัวของวัดปากน้ำกับ
คุณยายทองสุข ในช่วงเวลาที่คุณยายอยู่กับคุณยาย
ทองสุกนั้น คุณยายได้ปฏิบัติตนวางตัวเป็นดุจ

คุณยายอาจารย์ ณ บ้านธรรมประสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

ลูกศิษย์, เพื่อน, น้องที่ติดตลอดเวลา ซึ่งตรงกับธรรมะของพระพุทธองค์ในข้อมรณวาสธรรม ๔ อันมีสัจจะ ทมะ(ความข่มใจ) ขันติ(อดทนอดกลั้น) จาคะ(เสียสละให้) เป็นสิ่งที่คุณยายทำออกมาจากใจจริงที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรม โดยไม่มีผู้แนะนำ มาจากการสอนตัวเองทั้งสิ้น

คุณยายเล่าว่า “ยายตั้งใจตอบแทนพระคุณยายสุกอย่างเต็มที่ คิดว่าทำเต็มที่แล้วจะได้ไม่เสียใจทีหลัง เหมือนครึ่งพ่อของยาย ตอนยายอยู่บ้านหลังเล็ก ยายซักเสื้อผ้า รีดผ้าให้หมด ช่วยดูแลเก็บรักษา สมบัติให้ยายมีเงินเท่าไรให้หมด ตอนเจียวยายดูแลทำให้ทุกอย่าง ตอนตายยายไม่มีเงินแม้แต่บาทเดียว แต่ทำให้อย่างดีที่สุดในชีวิต”(๒๙ มิ.ย. ๒๕๒๖)

“ตลอดชีวิตที่ผ่านมา ยายสุกจะดูว่ายายเรื่องอะไรก็ตาม ยายจะเจียบ ไม่พูดอะไรเลย นิ่งไม่เถียงเลย จะคุมสติให้ตั้งมั่น

ให้เป็นอย่างดี แล้วเจียบเฉยที่สุด ไม่มีทำทาง ผิดไปจากเดิม และข่มใจเป็นที่สุด จะนั่งธรรมะแก้ไขทุกอย่าง เอาบุญเป็นใหญ่ และมีธรรมเป็นที่พึ่งอย่างเดียว”(๒๙ ส.ค. ๒๕๒๒)

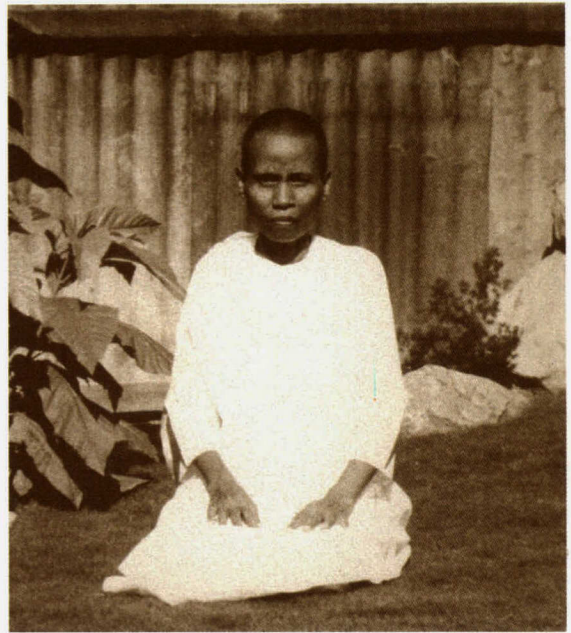
หลังจากปี ๒๕๐๒ มาไม่นานคุณยายทองสุกเริ่มป่วยด้วยโรคมะเร็งที่ปากมดลูก พอในระยะหลังอาการหนักลูกไม่ได้ ทุกข์ทรมานมากมีน้ำเลือดน้ำเหลืองไหลออกมาจากมดลูก กลิ่นเหม็นรุนแรงมากต้องเปลี่ยนผ้าปูเตียงตลอดเวลา พยาบาลก็ไม่มีใครรับดูแล ลูกๆ ก็ทอดทิ้งรังเกียจ

คุณยายคิดว่า จะต้องทดแทนบุญคุณคุณยายทองสุกอย่างดีที่สุด คุณยายเล่าว่า “ยายเคารพครูอาจารย์มาก ทุ่มเทให้หมดสุดชีวิต เงินทองที่คนเขาให้ยายมา ยายก็ให้ยายสุกจนหมดสิ้น จนกระทั่งหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านรู้เข้า ท่านบอกว่า มีเงินทองก็รู้จักเก็บไว้บ้าง เดี่ยวจะต้องร้องไห้ทีหลัง เวลาไม่มีจะใช้ ทั้งรักและเคารพครูอาจารย์

พร้อมหมดทุกอย่าง คิดว่าเขาเป็นผู้สอนให้
เข้าถึงธรรมะ เสื้อผ้าชั้นในทุกอย่างยายซักให้
หมด เงินทองสมบัติทุกอย่าง ยายเก็บรักษา
ให้อย่างดี ตอนคุณยายทองสุกเจ็บเป็นมะเร็ง
ใกล้ตายยายก็ดูแลอยู่คนเดียว จะจ้างพยาบาล
คุณยายสุกก็นำไม่เอา จะเอาแต่ยายคนเดียว
แต่ก็บ่นว่ายายตลอดเวลา”

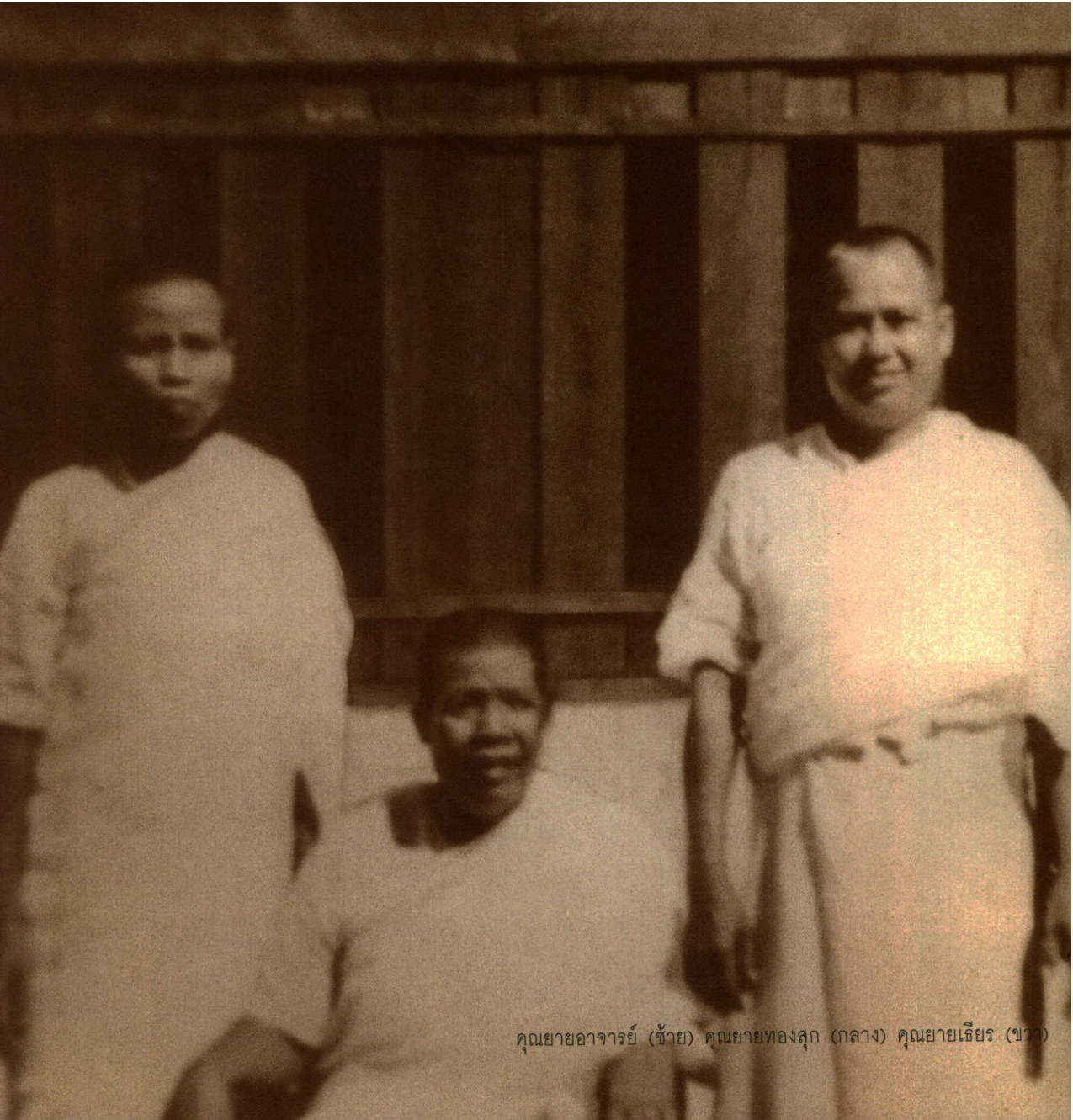
“ยายคิดว่า เขาเป็นครูอาจารย์ ทำให้
ตอบแทนคุณให้เต็มที่ที่สุด ถ้าตายแล้วจะ
ได้ไม่ต้องเสียใจทีหลัง คิดว่าทำแล้วสบายใจ
จึงทำให้อย่างเต็มที่”

“ยายไม่เคยทำกับครูบาอาจารย์อย่าง
ดีอื่นหรือกระแทกกระทุ้ง อย่างเวลาที่ยาย
สุกป่วยเป็นมะเร็ง น้ำเหลืองไหลตลอด
ยายต้องคอยเปลี่ยนผ้า ซักผ้าให้ทุกอย่าง
อุจจาระปัสสาวะ ยายล้างกันเช็ดกันให้ ยาย
ต้องคอยเป็นธุระไปหมดตั้งแต่ยายสุกป่วย
ยายคอยปรนนิบัติเอาใจให้ตลอดเวลา และ
สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ สัจจะ”

คุณยายอาจารย์ ณ บ้านธรรมประสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๑๐

“ยายรักษาสัจจะ รักษาความดีเป็น
อย่างยิ่ง เพราะเกิดมาในชีวิตหนึ่งที่เรามา
ตั้งใจสร้างความดี เมื่อตั้งใจรับปากหรือ
พูดสิ่งใดไป เราจะต้องทำให้ได้และทำอย่าง
ที่เราได้พูดไว้ ให้รักษาสัจจะ รักความดีให้
มาก ๆ เหมือนที่ยายได้รับปากยายสุกไว้

คุณยายอาจารย์ (ซ้าย) คุณยายทองลูก (กลาง) คุณยายเจียร (ขวา)

ว่า ‘ถ้าข้าเจ็บจะตาย เอ็งอย่าเอาข้าไปโรงพยาบาลนะ’ ยายรับปากว่า ‘ค่ะ’ เท่านั้น
เพียงคำเดียว ยายสูกจะเจ็บหนักเพียงไร
ยายคอยพยาบาลดูแลตลอดเวลา ลูกศิษย์
ยายสูกเห็นยายดูแลพยาบาลยายสูกก็สงสาร
ยายว่า ‘ครูจะต้องแย่นะ ทำงานหนักมาก’
หลายๆ คนรีบรื้อบอกให้เอาไปโรงพยาบาล
แต่ยายก็ไม่เอาไป แต่ก็ไม่บอกเขาว่าทำไม
ด้วยสัจจะที่รับไว้กับครูอาจารย์”(๔ ส.ค.
๒๕๒๒)

“ตอนยายสูกเป็นหนัก น้ำเหลืองของ
มะเร็งเหঁม้นมาก ไหลออกมาจากช่องคลอด
ยายต้องกลืนใจ เสียสละทำให้ทุกอย่าง ชัก
ผ้าให้ เช็ดน้ำเหลืองให้ ยายคิดสู้ตายทีเดียว
จะพยาบาลให้ดีที่สุด ยายทุ่มทั้งตัวเสียสละ
คิดว่ายายสูกเป็นอาจารย์ สอนให้เห็นธรรมะ
พามาถึงหลวงพ่อก็อดหลับอดนอน น้ำเหลือง
จะเหঁม้นมากแค่ไหนก็ตาม คิดว่ายายเสียสละ
ต้องทำได้”

“น้ำเหลืองไหลโจ๊กๆ อยู่ ๒-๓ คืน
ไหลตลอดเวลาไม่ยอมหยุด ใช้ผ้าซับเท่าไรก็
ไม่หมด ใช้ผ้าเป็นตั้ง ยายต้องขนผ้าไปซัก
ตอนตี ๑ เหঁม้นมากที่สุด เอน้ำอบมาพรมก็
ไม่หายเหঁม้น กลิ่นเหঁม้นติดตัว (บางคนได้
กลิ่นก็อาเจียน) พอมันไหลออกหมดก็หยุด
ไหลแสดงว่า ช่างในเน่าหมดแล้ว ใส่มันทะลุ
ถึงกันแล้ว (ทวารหนักกับทวารเบาทะลุถึงกัน)
ยายสูกก็ตายวันนั้น ก่อนตายยายสูกบอกว่า
พระลอยมาเยี่ยมเต็มไปหมด แล้วก็พลิกไป
พลิกมา มากอดคว่ำหน้าที่ตั้งกายาย พอจับ
หงายขึ้น ก็ตายในอ้อมแขนยาย”

“ลูกศิษย์คนอื่นๆ ก็เยอะ แต่ไม่มีใคร
ดูแลได้อย่างยาย เขาก็ได้แต่ดูๆ ไม่มีใครเสีย
สละได้อย่างยาย ยายคิดว่า ยายได้ทำหน้าที่
ลูกศิษย์ตอบแทนครูอาจารย์แล้ว”(๗ ต.ค.
๒๕๒๕) นี่คือ คุณธรรมของขันติและจาคะ
ที่ยอดเยี่ยม

“ตอนยายสูกตาย ยายไม่มีเงินแม้แต่

บาทเดียว แต่ยายไม่กลัว อาศัยอำนาจธรรมะ
บอกบุญมาได้ ๑,๐๐๐ บาท มาซื้อโลงใส่ศพ
ให้ก่อน”

“ตอนยายสุกป่วยหนัก ลูกศิษย์มาเยี่ยม
ยายก็ขอซื้อที่อยู่เอาไว้ ยายก็บอกบุญลูกศิษย์
ไปเรื่อยๆ ยายมีวิธีพูด เพราะยายสุกเห็น
ธรรมะ เป็นผู้เข้าถึงธรรม ให้มาช่วยทำศพ
สวดศพ เผาศพผู้มีธรรม สวดศพที่วัดปากน้ำ
หาเจ้าภาพสวด ๗ วัน แล้วจึงทำบุญ ๗ วัน
ครึ่งทุกเสาร์ๆ หนึ่งจะจ่ายเงิน ๕๐๐ บาท ค่า
ดอกไม้หน้าศพ ค่าพระสวดองค์ละ ๒๐ บาท
ถวายสบงองค์ละตัว ค่าน้ำหวานนิดหน่อย
ค่าไฟวัด จนทำบุญครบ ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน
ตอนสวด ๑๐๐ วัน ยายทำเต็มที่เลย นิมนต์
สมเด็จพระป๋า” พระผู้ใหญ่ ๑๐ องค์ ถวายองค์

“ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณฺณสิริ) สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๙ วัดพระเชตุพลวิมลมังคลาราม กรุงเทพมหานคร

คุณยายอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๑๐

ละ ๑,๐๐๐ บาท ถวายไตรพร้อมย่ามไหมอีก
องค์ละชุด นิมนต์พระเท่าอายุ ๖๓ องค์ สวด
ถวายองค์ละ ๕๐ บาท ถวายย่ามไหมอีกองค์
ละถุง รวมเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท วันเผาเผา
จริงที่วัดหมี (วัดอัปสรสวรรค์) จัดชุดประดับ
ตั้งหน้าศพให้อย่างสมเกียรติ ตั้งสวดศพ
๑ วัน ยายหาเงินอยู่คนเดียว ทำอยู่คนเดียว
จริงๆ มีพระมหาประยูร ช่วยจัดเรื่องพระ
นิมนต์พระให้ ยายประสานงานทุกอย่าง

เรียบร้อย” (๑๕ มิ.ย. ๒๕๒๖)

“สมัยที่ยายอยู่วัดปากน้ำ ยายสุขเพิ่งเสียใหม่ๆ กำลังจัดงานศพ ยายล้มป่วยลงเพราะความที่ตรากตรำพยาบาลยายสุข มีลูกศิษย์ยายที่เป็นพยาบาล เขาพาไปหาหมอหมอตระจว่าไม่เป็นอะไร ต้องให้วิ่งรอบตึกจึงจะหาย คล้ายกับว่ายายเป็นโรคจิต แล้วก็ไม่ได้ให้ยาอะไร ยายจึงกลับมารักษาตัวเอง มีแต่สมอและดีเกลือ เป็นยารักษาโรคเท่านั้น มีอยู่ครั้งหนึ่ง ยายลมขึ้น หน้ามืด หูอื้อ มีความรู้สึกเหมือนกับจะดับลงไป ยายรีบดักน้ำมาลูบหน้า แล้วนอนนิ่งถึงบุญอย่างเดียว นึกอธิษฐานให้จัดงานศพของยายสุขเสร็จ เรียบร้อยก่อนที่จะเป็นอะไรไป ยายรอดชีวิตมาได้ก็เพราะบุญอย่างเดียวเท่านั้น” (๒๗ ก.ค. ๒๕๒๔)

ทั้งหมดนี้ คือ ความกตัญญูทศกวีอันเป็นคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ ซึ่งยากที่ผู้ใดจะกระทำต่อครูอาจารย์ได้อย่างสมบูรณ์เช่นท่าน

คุณยาย ท่านทุ่มเทดูแลคุณยายทองสุขยิ่งกว่าพ่อแม่ โดยไม่นึกถึงตนเองว่าจะเจ็บป่วยหรือเหนื่อยหนักเพียงใด เป็นแบบอย่างอันเยี่ยมที่หาได้ยากยิ่งในปัจจุบันนี้

“คนจริง ย่อมทนต่อการพิสูจน์”

ก่อนที่หลวงพ่อดปากน้ำจะมรณภาพ ท่านได้สั่งลูกศิษย์ธรรมกายทุกคนของท่าน เสมือนพินัยกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ว่า แม้หลวงพ่อยะมรณภาพไปแล้ว ก็ขอให้ทุกคนช่วยกันสั่งสอนวิชาธรรมกายนี้สืบไป ไม่ย่อท้อจนกว่าจะสิ้นชีวิต

ดังนั้นเมื่อท่านมรณภาพลงในปี ๒๕๐๒ คุณยายและคุณยายอุบาสิกาทองสุข ได้ทำตามคำสั่งสอนตลอดมา

ช่วงที่คุณยายทองสุขยังมีชีวิตอยู่ คุณ